

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En mærkelig Spaadom ogsaa om Danmark efter en gammel Haandskrift

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 9. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_226-txt-shoot-idm249/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Gud underlig oprejsse Sin Kirke og fornærme Sin Menighed. Men, her bør tales frit, det Haab er svagt, naar Man ser den paa Heltens Levet, naar Man mærker de Død der stander ene faldne fra hans Løber i Diebligke, da Man maa tænke Munden talte af Hjertets Overfødsighed, og det mærkeligste er vel det han talte til den charolffe Gejslighed i Brabant da den ei vilde bede for ham, fordi han var bandst af Paven, thi da sagde han: havde jeg ikke fundet at den Gallicauiske Kirkes Grundfættninger stemmede med min Politikk, da var Jeg gaaet over til den Protestantiske, og tredive Millioner havde fulgt Mig. Bisk var det et grueltigt Ord, og fra den Dag, jeg hørte det, det sked at løse i en Modetid, sank mit Haab saare. Smidstid, Gud hengre ham fra at gaae i Strid mod den Høieste, jeg vil ikke, for jeg nødtes hertil opgibe Haabet aldeles, men da det, bedøvret, er rimeligst at det svigter, vil jeg sige, hvad jeg troer han i sin Fald vil prøve, thi denne Ord er det eneste, som giver mig Mod, ja driver mig til denne Tale.

At Napoleon, trods al Formodning, vil denge

gang overvinde sine udbortes Fjender og seierlig udstrække sit Epic, venetlig længere end nogenstede, det har jeg sagt er min Tro, og uagtet jeg veed, at de fleste lee troge deraf, betænker jeg mig stot ikke paa at gientage det, og i Henseende til Fædrelandet troer stot den Visshed mig, at det staaer i Guds Haand, i Hans som er magtig til at frelse og forderbe, men vil frelse alle dem, som forlade sig paa Ham. Men, det som Napoleon kommer igjen til Herredømmet uden at have ydmogget sig for Gud, da er det jo vist, at han vil fare grueltig frem, og for mig er det vist, at netop det han har stot i de sidste Dage, vil da indbetbe ham, at han kun kan naae sit Maal: er roligt Herredomme, ved at tænkeinde den mennesskelige Mand, ved at sætte alle Landes Religion i sin Politiske Tjeneste. At det ei vil lykkes ham, at det skal vride hans Undergang, saa han vorder en Spot og Forhaanelse og ei uvlilig, men hofroset Vidne om at Herrens røgt ierer og at Helvedes Porte kan ikke faae Overhaand over Hans Kirke, det veed jeg, og kan i den Henseende rolig forestille mig det Værste; men jeg veed ogsaa, at Kristensen vil blive stot, ei allene, fordi Verdens Kjærlighed rejser de fleste

men ogsaa fordi han da vil stræbe ved Røgtetier
 at forføre de Uensfaldige, og mellem Lydsklands Bog-
 lærde vil han finde dygtige Tjenere, Født som i Sam-
 fund med Verdens Aand vil giøre ikke endda saa
 smaa Mirakler paa deres Wiis. At han ei holder vil foragte
 Brugten af saadant, læser hans Udfærd i Egypten,
 thi en af hans Lovtalere fortæller ret trospis-
 lig, hvortledes han i Samtalet med Muskiene i den
 Egyptiske Pyramide, formastelig blandede sin
 Sang med Guds, ja sagde de græselige Ord: en him-
 melsk Dogn skal paa min Befaling op-
 stige til Skyerne og Torbenen skal som
 en Metaltraad staa ned paa Jorden saa-
 snart jeg beder*)

Da jeg nu tænker saaledes, anser jeg det for
 min Skyldighed at udgive nærværende Spaadom eller
 rettere, Forklaring af Skriftens Spaadomme, thi ve-
 liden ei saa nær, som det synes, da kommer den
 dog vist engang, og er den nær, da vil disse Ord staa
 som et unægteligt Vidnesbyrd om den Hellige Skrifts

*) Geschichte Napoleons 1 Bd. Pag. 248 hvor det, som
 Intet, bemærkes at han mente en Luftmaskine og
 en electrisch Conductor.

